

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1140/2022
01.11.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Невенке Важић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Звезданом Говедарица Царић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милоша Миладиновића, због кривичних дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Миладиновића, адвоката Наташе Цветановић, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Крагујевцу Кв 562/22 од 19.07.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 – 509/22 од 23.08.2022. године, у седници већа одржаној дана 01.11.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Миладиновића, адвоката Наташе Цветановић, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Крагујевцу Кв 562/22 од 19.07.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 – 509/22 од 23.08.2022. године и предмет враћа Основном суду у Крагујевцу на поновни поступак.

Образложење

Решењем Основног суда у Крагујевцу Кв 562/22 од 19.07.2022. године, одбијен је, као неоснован, захтев за понављање поступка изрицањем јединствене казне, правноснажно окончаног пресудом Основног суда у Крагујевцу Кв-157/19 од 25.02.2019. године, којом је окривљеном Милошу Миладиновићу из Крагујевца изречена јединствена казна затвора у трајању од 6 (шест) година и 11 (једанаест) месеци, а који захтев је 25.05.2022. године поднела бранилац адвокат Наташа Цветановић.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 – 509/22 од 23.08.2022. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног Милоша Миладиновића и његовог браниоца, адвоката Наташе Цветановић, изјављене против решења Основног суда у Крагујевцу Кв – 562/22 од 19.07.2022. године.

Против наведених правноснажних решења, бранилац окривљеног Милоша Миладиновића, адвокат Наташа Цветановић, поднела је захтев за заштиту законитости

у смислу члана 485. став 1. тачка 1), став 2. и став 4. ЗКП, због повреде закона из члана 74. ЗКП.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Наташе Цветановић, у смислу одредби члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је у смислу одредби члана 490. ЗКП одржао седницу већа, о којој, сходно одредби члана 488. став 2. Законика о кривичном поступку (ЗКП), није обавештавао Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета заједно са поднетим захтевом браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Миладиновића, адвоката Наташе Цветановић, је основан.

Из списка предмета произилази да је пресудом Основног суда у Крагујевцу Кв 157/19 од 25.02.2019. године, усвојен захтев Основног јавног тужиоца у Крагујевцу за изрицање јединствене казне окривљеном Милошу Миладиновићу, преиначењем само у погледу одлуке о казни, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 6 (шест) година и 11 (једанаест) месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору у трајању – како је то наведено у изреци првостепене пресуде.

Решењем Основног суда у Крагујевцу Кв – 435/22 од 24.06.2022. године, одбијен је као неоснован захтев за понављање поступка изрицањем јединствене казне, правноснажно окончаног пресудом Основног суда у Крагујевцу Кв 157/19 од 25.02.2019. године, а који је дана 25.05.2022. године поднео бранилац окривљеног, при чему је против наведеног решења изјављена жалба браниоца окривљеног која је усвојена и наведено решење укинато решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 426/22 од 12.07.2022. године, након чега је у поновном поступку Основни суд у Крагујевцу донео решење Кв – 562/22 од 19.07.2022. године, којим је одбијен као неоснован захтев за понављање поступка изрицањем јединствене казне окривљеном Милошу Миладиновићу, а које решење је потврђено решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 – 509/22 од 23.08.2022. године.

У поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Миладиновића се указује да је поступак изрицања јединствене казне по захтеву Основног јавног тужиоца у Крагујевцу вођен у одсуству окривљеног, коме није постављен бранилац по службеној дужности, сходно одредби члана 74. ЗКП. Такође се наводи да је у току поступка окривљеном упућен, али не и достављен допис у коме се позива да се у року од три дана изјасни о предлогу ОЈТ за изрицање јединствене казне затвора, при чему ни окривљени, а ни бранилац кога окривљени у тој фази поступка није имао, нису имали могућности да се изјасне на захтев ОЈТ, чиме је даље повређена одредба члана 554. став 2. ЗКП, а при чему је наведени допис истакнут на огласној табли суда и скинут са констатацијом уредне доставе.

Према ставу одбране, окривљеном није уредно извршена достава према правилима достављања прописаним одредбом члана 246. ЗКП, а у конкретном случају достава на адреси није ни покушана, иако је то таксативно наведено као прва радња законске одредбе „посебни начини достављања“, под претпоставком суда која је заснована на основу изјаве референта кривичне писарнице од 18.02.2019. године, да

осуђени није на адреси, већ у бекству, чиме је начињен пропуст суда у правилу достављања.

Најзад, а како се то наводи у поднетом захтеву за заштиту законитости, у предметном поступку окривљени није пуномоћјем овластио браниоца за пријем писмена, а с обзиром да је пресуда којом је извршено спајање казни дефинитивно пресуда којом је изречена санкција која се састоји у лишењу слободе, као и цео поступак, а достављање обавештења није могуће на адресу, суд је био дужан да осуђеном постави браниоца по службеној дужности, који би у том случају био обавештен дописом којим се позива на изјашњење у року од три дана од пријема, сходно одредби члана 554. став 2. ЗКП.

Одредбом члана 74. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да окривљени мора имати браниоца ако је нем, глув, слеп или неспособан да се сам успешно брани – од првог саслушања, па до правноснажног окончања кривичног поступка, док је ставом 2. истог члана прописано да окривљени мора имати браниоца ако се поступак води због кривичног дела за које је прописана казна затвора од осам година или тежа казна – од првог саслушања, па до правноснажног окончања кривичног поступка.

Одредбом члана 246. став 3. ЗКП прописано је да изузетно од става 1. овог члана, ако окривљеном који нема браниоца треба доставити пресуду којом му је изречена кривична санкција која се састоји у лишењу слободе, а достављање се не може извршити на адресу о којој је окривљени обавестио суд, поставиће му се бранилац по службеној дужности док окривљени не обавести суд о новој адреси.

Врховни касациони суд је након увида у списе предмета, а уз оцену навода изнетих у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Миладиновића, утврдио да окривљеном није извршена уредна достава према правилима о достављању, прописаним одредбом члана 246. став 3. ЗКП. Наиме, у конкретном случају достава на адресу о којој је окривљени обавестио суд није ни покушана, при чему је суд био у обавези да поступак достављања започне тражењем окривљеног на остављеној адреси, а у случају да га не пронађе на истој, достављач ће оставити обавештење да ће писмено истаћи на огласној табли суда. Такође, суд је био у обавези, а у ситуацији када окривљени није пуномоћјем овластио браниоца за пријем писмена, да окривљеном постави браниоца по службеној дужности, док окривљени не обавести суд о новој адреси, што у конкретном случају није учињено.

Имајући у виду да у конкретном случају суд није поступао на наведени начин, основано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Миладиновића, истиче да је окривљеном повређено право на одбрану из члана 74. ЗКП.

Из тих разлога, Врховни касациони суд је усвојио поднети захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Миладиновића, адвоката Наташе Цветановић као основан, укинуо побијано правноснажно решење и предмет вратио Основном суду у Крагујевцу на поновни поступак, при чему ће исти имати у виду примедбе наведене у овој пресуди.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је применом члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Звездана Говедарица Царић,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.